

meget kritiske linje ville være, at man måtte stemme imod dagsordenen, men jeg tror ikke, Enhedslisten vil påtage sig ansvaret for at gå ud og forklare i grønne organisationer og blandt folk, der interesserer sig for fødevarer sikkerhed, at man har stemt alle de her principper ned.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne understrege, at Enhedslisten mødte frem til den her debat med det ønske at få de nødvendige præciseringer af det, der står i dagsordenen om en begrænsning af positivlisterne, der ville gøre det muligt for os at stemme sammen med regeringspartierne og SF i den her sag – med det perspektiv, at vi også i Folketingets Europaudvalg kunne danne et flertal bag mandaterne til ministrene, så de kunne tage ned til EU og forlange at få disse tilsætningsstoffer ud af direktiverne.

Nu står vi så i en situation, hvor vi ikke har fået besvaret vores konkrete spørgsmål om, hvorvidt det rent faktisk også er indholdet i dagsordenen.

Det er jo rigtig, som hr. Jørn Jespersen siger, at dagsordenen i sin ordlyd indeholder gode elementer, blandt andet ordet begrænsning, og det er vigtigt for os, men jeg må også sige, at vi altså ikke kan holde til ret mange flere besvarelser af den art, som ministeren kom med heroppefra for et øjeblik siden. Det må jeg sige, det kan vi ikke.

Jeg ville da allerhelst forsøge at opfatte dagsordenen således, som hr. Jørn Jespersen fortolker den, men det bliver jo svært, og derfor vil min prognose på nuværende tidspunkt være, at Enhedslisten må undlade at stemme.

Jeg forstår godt, at de borgerlige meget gerne vil have Enhedslisten til at stemme imod denne dagsorden. Det kunne jo være en klar borgerlig interesse, som kunne bane vejen for, at man her i Folketinget fik markeret et negativt flertal, som let kunne blive opfattet som en modvilje mod at kæmpe imod tilsætningsstofferne, og som let kunne blive opfattet som et miljøfjendtligt negativt flertal, som vi jo ikke kan bruge til noget.

Et sådant eventyr er Enhedslisten ikke til sinds at begive sig ud i, men jeg må sige, at som debatten er i øjeblikket, er det med lidt skuffelse, vi ser den udvikle sig. Det er med skuffelse, vi lytter til sundhedsministeren, og det er med meget spinkle forhåbninger med hensyn til, hvad vi vil kunne lave af fornuftig miljøpolitik sammen med SF og regeringspartierne i Folketingets Europaudvalg.

Sådan tegner billedet sig, som debatten står nu, men fru Tove Lindbo Larsen og andre kan jo gøre en indsats for, at det ikke ender i den skuffelse. Debatten er jo ikke slut endnu.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

SF kan jo godt forsøge at stramme dagsordenen yderligere op, men nu har vi altså sundhedsministerens svar, og det må vi tage til troende. Svaret går jo på, at man stort set lige så godt kunne vedtage en dagsorden med følgende ordlyd: Folketinget tager ministerens redegørelse til efterretning.

Jeg synes altså, ministerens redegørelse er væsentlig klarere end den dagsorden, man har lagt på bordet her, og derfor vil det være vigtigt, at det er den balance, der ligger i ministerens redegørelse, vi forholder os til, når vi i fremtiden skal tage stilling til de forskellige spørgsmål i Europaudvalget.

Til hr. Jørn Jespersen vil jeg sige, at jeg ikke tror, man kommer meget længere ved stadig væk at holde fast i den dagsorden.

Og så må jeg sige, at hr. Keld Albrechtsen skuffer mig meget. Jeg har altid betragtet hr. Keld Albrechtsen som en hård banan, der virkelig kan stå distancen, og nu står vi så her med en sag, hvor der reelt er et flertal imod et dagsordensforslag, der er fremsat af regeringen og SF, og så er hr. Keld Albrechtsen ikke parat til at stemme imod det. Det skuffer mig meget, men man må åbenbart være mere bange for SF end for realpolitikken i denne sag.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man må jo sige, at hr. Keld Albrechtsens indlæg i største grad var en anbefaling til regeringens ministre om ikke at tage ordet, for hr. Keld Albrechtsen brugte udtrykket »vi kan ikke holde til ret mange flere af ministerens indlæg« eller noget i den retning, og det er jo en ret bemærkelsesværdig udtalelse i betragtning af, at Enhedslisten så når frem til, at den alligevel agter at redde den selv samme regering.

For sagen er jo, at der i dag er et flertal imod det dagsordensforslag, som regeringen har fremsat sammen med SF, men at Enhedslisten frygter de politiske konsekvenser, det kunne få, hvis SF gik ud i medierne og sagde, at Enhedslisten har stemt imod nogle principper, som på papiret lyder meget flot, men som i virkeligheden ikke er særlig gode, og derfor vil redde regeringen ved at undlade at stemme.